

РЕШЕНИЕ

№ 38036

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в публично заседание на 22.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **6521** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е на основание изпратена от КРС постъпила жалба от „СТАР ПОСТ“ ООД, [населено място], срещу Решение №139/03.04.2025 г. на Председателя на КРС, в частта, в която му е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. №16-00-4/28.02.2025 г. Според оспорвания решението е издадено в нарушение на материалния закон. В тази връзка се оспорват изводите на ответника, че поисканата информация не попада в обхвата на понятието „Обществена информация“ по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, както и че последната попада в обхвата на понятието „търговска тайна“, по смисъла на чл.3 от Закона за защита на търговската тайна информация, като предоставянето ѝ би довело до нелоялна конкуренция между и и § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на конкуренцията, поради което предоставянето на достъп на трети лица ще доведе до нейното узнаване и евентуално използване, създава риск от бъдещо неправомерно разкриване и разпространение на чужда търговска тайна, което съобразно Закона за защита на конкуренцията е форма на нелоялна конкуренция, която е забранена. Оспорваният счита, че исканата информация има характера на обществена такава по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, тъй като се касае за информация, свързана с дейността на задължения пощенски оператор – „Български пощи“ ЕАД, което предопределя прозрачност и достъпност на тази информация, каквато е и основната цел на ЗДОИ. Счита също, че е налице надделяващ обществен интерес, тъй като „Български пощи“ ЕАД е търговско дружество, но държавата е едноличен собственик на капитала му, като в Закона за държавния бюджет на РБ за съответната година за дружеството се предвиждат средства, отпускани като компенсация от държавния

бюджет. Доколкото се касае за публични средства, данните за разходването им неминуемо представляват обществен интерес. Като данъкоплатец жалбоподателят има право да знае законосъобразни и правилно изчислени ли са разходите, извършени от „Български пощи“ ЕАД, които са поети като компенсация от държавния бюджет. Счита, че именно последното би представлявало нелоялна конкуренция. По тези съображения, подробно мотивирани, се иска отмяна на решението в частта, в която е отказан достъп до поисканата информация, като ответникът бъде задължен да издаде решение, с което да я предостави.

Ответникът – Председателя на КРС, чрез процесуалния си представител ст. юриконсулт Р. К., в представен писмен отговор и в съдебно заседание оспорва жалбата. Подробни съображения за нейната неоснователност са развити в представени писмени бележки. Изложено е, че писмата, достъпът до които е отказан, са внесени от „Български пощи“ в КРС по повод одобряване на размера на несправедлива финансова тежест, като те не представляват окончателен акт, от който произтичат конкретни права и задължения. Те съдържат финансова информация и информация за вътрешни процеси и не могат да служат на обществеността за формиране на мнение по конкретен въпрос. Писмата съдържат търговска тайна на „Български пощи“, доколкото в същите има данни за цялата технология на дейността на пощенския оператор, както и оперативна информация и информация за конкретни финансови показатели за цялата технология на дейността на оператора, които следва да се третират като ноу-хау. Доколкото заявителят осъществява дейността си на същия пазар, в случай че му се предостави тази информация, това би довело до нелоялна конкуренция и неоправдано конкурентно предимство на „СТАР ПОСТ“ ООД. Споаред ответника информацията, която е поискана и отказана, не би могла да способства за разкриване на корупция или злоупотреба с власт, както и не би могла да повиши прозрачността и отчетността на КРС, защото няма отношение към дейността и начина на вземане на решения на регулатора. Определянето на несправедливата финансова тежест от предоставянето на УПУ е част от сложен фактически състав, детайлно регламентиран в законодателството. В хода на процедурата се извършва независим одит на документите, свързани с изчисляване на нетните разходи от извършване на УПУ от регистриран одитор, съгласно ЗНФО и изразяването на сигурност по устойчивостта. Резултатите от това са обществено достъпни на страницата на КРС, където са публикувани и решенията, подробно мотивирани. С така публикуваната информация обществеността е надлежно информирана по прозрачен начин за взетите решения и за начина на разходване на публичните средства под формата на компенсация. Посочено е, че в частта относно счетоводните данни, приходи и разходи информацията е заличана с цел да не се допуска разгласяване на търговска тайна, каквото задължение КРС има по чл.15, ал.1, т.9 ЗПУ. Изложени са и аргументи защо не е налице надделяващ обществен интерес. По тези съображения, подробно мотивирани, се иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира се присъждане на разноски за юриконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по Заявление за достъп до обществена информация с вх. № 16-00-4/28.02.2025 г., подадено от „СТАР ПОСТ“ ООД до Председателя на КРС. Със същото е поискано предоставяне по реда на ЗДОИ на следната информация:

1. Копие от Решение № 1420 от 13.12.2009 г. на Комисия за регулиране на съобщенията, заедно с всички приложения към него. Също така копие от писма вх.№ 11-00-21/10.01.2009 г., вх.№ 11-00-26/26.10.2009г. от „Български пощи“ЕАД;

2. Копие от Решение № 756 от 17.05.2007 г. на Комисия за регулиране на съобщенията, заедно с всички приложения към него, а именно: Процедура за реда и сроковете за съгласуване на системи за разпределение на разходите по видове услуги на операторите на универсална пощенска услуга или на част от нея, съгласно приложение № 1 към настоящото решение;

3. Копие от Решение № 1079 от 07.10.2010 г. на Комисия за регулиране на съобщенията, заедно с всички приложения към него. Също така копие от писма вх.№ 11-00- 25/05.05.2010 г., вх. № 11-00-25/12.08.2010 г. от „Български пощи“ ЕАД.

В заявлението е посочено, че информацията се иска под формата на копия на материален носител или копия, предоставени по електронен път или на интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните. Посочено е също, че „Български пощи“ ЕАД е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.2, т.1 вр.§ 1, т.4, б.“б“ и „в“ ЗДОИ и съгласно чл.31, ал.5 ЗДОИ не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на ЗДОИ, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ, доколкото в Закона за държавния бюджет на РБ за всяка година за „Български пощи“ ЕАД се предвиждат средства, отпускани като субсидия от държавния бюджет и тъй като се касае за публични средства, данните за разходването им неминуемо представляват обществен интерес.

С писмо от 14.03.2025 г. във връзка с постапилото заявление на основание чл.31, ал.2 от ЗДОИ е поискано от „Български пощи“ ЕАД да изрази изрично писмено съгласие или несъгласие за предоставяне на информацията, съдържаща се в писма с вх. №11-00- 21/10.01.2009 г., вх.№ 11-00-26/26.10.2009 г.; вх. №11-00- 25/05.05.2010 г. и вх.№ 11-00-25/12.08.2010 г. Отговор на това писмо е постъпил на 24.03.2025 г., като е поискано цялата предоставена информация да се третира като търговска тайна и да не се предоставя на трети лица. Посочено е, че цитираните писма съдържат оперативна информация, както и конкретни финансови показатели за цялата дейност, като тази информация е критична за задължения оператор. Посочено е също, че писмата съдържат информация за цялата технология на дейността, което следва да се третира като ноу-хау.

Заявлението е разгледано на редовно заседание на КРС, проведено на 03.04.2025 г., видно от приложения Протокол №16, като по т.5 е взето решение за предоставяне на частичен достъп до исканата информация. На същата дата е издадено оспореното в настоящото производство Решение №139/03.04.2025 г. на Председателя на КРС, с което е предоставен частичен достъп до исканата информация. От съдържанието на решението става ясно, че е отказан достъп до информацията в писма с вх. №11-00- 21/10.01.2009 г., вх.№ 11-00-26/26.10.2009 г.; вх. №11-00-25/05.05.2010 г. и вх.№ 11-00-25/12.08.2010 г. Ответникът се е позовал на първо място на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ предвид изразеното изрично несъгласие на „Български пощи“ ЕАД за предоставяне на исканата от заявителя информация. Освен това е приел, че исканата информация представлява търговска тайна и предоставянето ѝ би довело до нелоялна конкуренция между търговци. Прието е, че не е налице надделяващ обществен интерес защото чрез исканата информация не се цели разкриване па корупция, злоупотреба с власт или повишаване на прозрачността и отчетността на КРС, а придобиване на търговска тайна на трето лице, което е пряк конкурент на заявителя и информацията касае дейността, в която двамата оператори се конкурират. В мотивите е изложено също, че информацията, която се иска от заявителя, не би могла да способства за разкриването на корупция или злоупотреба с власт, както и не би могла да повиши прозрачността и отчетността на КРС, защото няма отношение към дейността и начина на взимане на решения на регулатора. Информация, която е търговска тайна и ноу-хау на конкурент на заявителя, като например технологията на дейността на задължения пощенски оператор, не може да допринесе за изясняване на дейността на регулатора, а само може

да бъде използвана за създаване на конкурентни предимства и да благоприятства лични цели на заявителя. Разкриване на трето лице на търговска тайна няма да допринесе за осведомяване на обществеността за дейността на КРС.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 03.06.2025 г., а жалбата е изпратена от оспорващия чрез куриер на 17.06.2025 г.

Безспорно е между страните, че "Български пощи" ЕАД е търговско дружество със собственик на капитала държавата, на което по силата на закон - ЗПУ, е възложено извършването на универсална пощенска услуга по смисъла на чл. 32 ЗПУ. Безспорно е също така, че оспорващото дружество притежава лиценз за извършване на услуги, включени в обхвата на универсалната пощенска услуга – приемане, пренасяне и доставяне на вътрешни и международни пощенски пратки и колет и разрешение за извършване на неуниверсални пощенски услуги.

Информацията, достъпът до която е отказан, е относима към 2009 г. и 2010 г. Безспорно, към 2009 г. дружеството „Български пощи“ ЕАД е било основен пощенски оператор, съгласно чл.24, ал.1 от Закона за пощенските услуги, което с този закон се е задължило да извършва универсалната пощенска услуга чрез пощенската си мрежа на територията на цялата страна, включително при икономически неизгодни условия. С измененията на тази разпоредба в края на 2009 г. и в редакцията ѝ към 2010 г. е предвидено, че пощенският оператор, задължен по този закон да извършва универсалната пощенска услуга чрез пощенската си мрежа на територията на цялата страна, включително при икономически неизгодни условия, е търговското дружество "Български пощи" – ЕАД, като за извършване на универсалната пощенска услуга на пощенския оператор се издава индивидуална лицензия. В разпоредбата на чл.29 от ЗПУ е предвидено, че този пощенски оператор получава компенсация от държавния бюджет за доказан от него пред Комисията за регулиране на съобщенията и одобрен от нея дефицит от изпълнението на универсалната пощенска услуга, включително при икономически неизгодни условия, при спазване на методиката по чл.15, ал.1, т. 11 и аналитично счетоводно отчитане на универсалната пощенска услуга по видове услуги. Съгласно чл.29а ЗПУ пощенският оператор представя пред Комисията за регулиране на съобщенията заявление за компенсиране на дефицита от изпълнението на универсалната пощенска услуга при икономически неизгодни условия за следващата календарна година не по-късно от 30 юни на текущата година. Заявлението по ал. 1 съдържа размера на очаквания дефицит, който се определя въз основа на обемите, приходите и разходите по видове услуги и общо от осъществяване на универсалната пощенска услуга съобразно методиката по чл. 15, ал. 1, т. 12. Комисията за регулиране на съобщенията се произнася с решение, с което одобрява доказанния дефицит. При тази законодателна уредба и с оглед изложеното от страните се стига до извод, че писмата, достъпът до информация в които е отказан, са внесени в КРС по повод одобряване размера на несправедлива финансова тежест. Относно съдържанието на тези писма към 2009 г. е била действаща МЕТОДИКА за доказване на дефицита от изпълнение на универсалната пощенска услуга при икономически неизгодни условия. Там е предвидено, че операторът представят на КРС принципи за разпределяне на разходите по видове услуги, включени в универсалната пощенска услуга, както и годишни данни за: финансовия резултат, обема на трафика, приходите от дейността и разходите за дейността по икономически елементи, получени при изпълнение на услуги и при приемане, пренасяне и доставка на пощенски пратки, икономически анализ за трафика, приходите и разходите, които характеризират прогнозния финансов резултат. При тази законодателна уредба съдът стига до извод, че писмата, достъпът до информацията в които е отказан, имат съдържанието, предвидено в тези разпоредби.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от надлежна страна, адресат на

неблагоприятен за нея индивидуален административен акт по смисъла на чл.28, ал.2 ЗДОИ, подлежащ на съдебен контрол по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 ЗДОИ. Спазен е срокът по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Процесният административен акт е издаден от компетентен орган – Председателя на КРС, доколкото КРС, като държавен орган е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ. При издаване на решението е спазена законовата форма, съгласно чл.34 ЗДОИ, вр. чл.59 АПК.

В хода на административното производство не се установи да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно да обосноват отмяната на акта само на това основание – ответникът се е произнесъл по отправено заявление, регистрирано по надлежния ред, в сроковете и по реда, предвидени в ЗДОИ. Настоящият съдебен състав счита, че правилно е приложен и материалния закон.

За да е налице задължение за предоставяне определена информация тя трябва да е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ, т.е. свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за задължените по закона субекти. Съдебната практика конкретизира понятието "обществена информация" като сведение или знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната, респективно да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект по чл.3, ал.1 от ЗДОИ, съзиран със заявлението. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Текстът на чл.9, ал.1 от ЗДОИ гласи, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Според чл.10 официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а чл.11 определя като служебна информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение. Съгласно чл.37, ал.1, т.1 ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл.13, ал.2 – по т.1 ако информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение и по т.2 ако съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях и е подготвена от администрациите на съответните органи. Освен това в посочената разпоредба на чл.37, ал.1 ЗДОИ въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация в случаите по т.2, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; и т.3 - исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

В конкретния случай съдът приема, че писмата на „Български пощи“ ЕАД, достъпът до информацията в които е отказан, не съдържат информация, която би могла да даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект – КРС, тъй като касаят дейността на „Български пощи“ ЕАД. Обществена информация ще представляват крайните актове на КРС - решенията, постановени в образуваните производства, достъпът до информацията в които е предоставен на заявителя с процесното решение. Предвид това не е налице първата изискуема предпоставка по посочената разпоредба.

Вярно е, че „Български пощи“ ЕАД се явява задължен субект по см. на чл.3, ал.2 ЗДОИ. Това му качество в конкретния случай има отношение единствено към въпроса дали е необходимо неговото съгласие за предоставяне на търсената информация. Т. действително не е необходимо с оглед разпоредбата на чл.31, ал.5 ЗДОИ, в случай, че отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. При положение, че търсената информация не съдържа информация за дейността на задължения субект, тя не представлява обществена информация, съответно презумпцията за надделяващ обществен интерес е неприложима към нея.

На следващо място съдът намира, че не е налице и втората кумулативно изискуема предпоставка по чл.2, ал.1 ЗДОИ, за да бъде определена търсената информация като обществена, а именно не може да послужи на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект. Искането за предоставяне по реда на ЗДОИ на посочените писма на „Български пощи“ ЕАД не обслужва тази цел и неговото удовлетворяване не би спомогнало заявителят да си състави информирано мнение за дейността на задължения публичноправен субект – КРС. Напротив, получаването на достъп до исканата информация дружеството, което осъществява дейността си насъщия пазар както „Български пощи“ ЕАД и е негов пряк конкурент, би довело до неполярна конкуренция и неоправдано конкурентно предимство на заявителя. Освен това и КРС би нарушило задължението си по чл.15, ал.1, т.9 от ЗПУ за опазване на тази информация. Правото да се получава обществена информация гарантира осведомеността на гражданите за протичащите в обществото процеси, поради което е недопустимо да се упражнява за постигане на цели, извън посочената от закона, включително за снабдяване с документи, съдържащи търговска тайна. В тази връзка правилно ответникът е приел, че в писмата се съдържа търговска тайна по смисъла на чл.3 от Закона за защита на търговската тайна, чл.2, ал.1 от Директива /ЕС/ 2016/943 на ЕП и на Съвета от 08.06.2015 . относно защита на неразкрити ноу-хау и търговска информация /търговски тайни/ срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване, както и според §1, т.9 от ДР на ЗЗК, доколкото в документите има данни за технологията на дейността на пощенския оператор, както и оперативна информация и информация за конкретни финансови показатели за цялата технология на дейността на оператора, които следва да се третират като ноу-хау, както и че не попада в хипотезата на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ. Тези доводи обаче биха били относими в случай, че исканата информация бе обществена такава, при което би било налице соченото основание за отказ по чл.37, ал.1, т.1 ЗДОИ. Доколкото съдът прие, че исканата информация не е обществена такава по смисъла на чл.2 ЗДОИ, то основанията за отказ от предоставянето ѝ по чл.37 ЗДОИ, както и наличието на надделяващ обществен интерес, не следва да бъдат разглеждани. Тези основания са относими само към информацията,

която е установено, че е обществена такава.

Предвид изложеното съдът намира, че като е отказал предоставяне по реда на ЗДОИ на търсената от заявителя информация, ответникът е приложил правилно материалния закон. Следователно жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение ще следва да се присъди на юридическото лице, в състава на което е органът, издал оспорения административен акт на основание чл.143, ал.4 АПК. Относим към чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата на заплащане на правната помощ в редакцията ѝ към датата на разглеждане на делото в открито съдебно заседание, неговият размер следва да бъде определен на 200.00 лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СТАР ПОСТ“ ООД, [населено място] срещу Решение №139/03.04.2025 г. на Председателя на КРС, в частта, в което му е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. №16-00-4/28.02.2025 г.

ОСЪЖДА „СТАР ПОСТ“ ООД, [населено място] да заплати на Комисия за регулиране на съобщенията деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: